

Meniu

Prima pagină
Luceafărul de seară
Editorial
Debut
Educație
Invitație la lectură
Comentarii
Alitudinii
Diverse
Istoria culturii
Interviu
Evenimente
Știri de presă
Contact

Caută pe sit

Caută

Arhiva

februarie 2024
ianuarie 2024
decembrie 2023
noiembrie 2023
octombrie 2023
septembrie 2023
august 2023
iulie 2023
iunie 2023
mai 2023
aprilie 2023
martie 2023
februarie 2023
ianuarie 2023
decembrie 2022
noiembrie 2022
octombrie 2022
septembrie 2022
august 2022
iulie 2022
iunie 2022
mai 2022
aprilie 2022
martie 2022
februarie 2022
ianuarie 2022
decembrie 2021
noiembrie 2021
octombrie 2021
septembrie 2021
august 2021
iulie 2021
iunie 2021
mai 2021

Oare despre ce visează autorii de SF din ziua de azi?

Articol scris de: **Janos Miklos** / 20 sept. 2015

Primit pentru publicare: 18 sept.2015

Autor: Janos MIKLOS, Beiuș

Publicat: 20 sept.2015

Oare despre ce visează autorii de SF din ziua de azi?

O cronică la romanul lui Ionuț Caragea – „Discipolii zeilor de altădată”

Uezen... Am făcut cunoștință cu acest minunat univers în urmă cu 6 ani, când Ionuț Caragea mi-a propus să-i ilustrez romanul de debut cu imaginile și desenele mele science fiction. Sincer, m-am bucurat pentru oferta făcută deoarece simțeam că acest univers vine cu un suflu proaspăt în comparație cu celelalte universuri întâlnite în cărțile SF pe care le citisem până atunci, suflu pe care încercam și eu, ca grafician, să-l imprim în imaginile mele. Ionuț Caragea, studiindu-mi creațiile expuse pe Sfera Online, mi-a mărturisit că a simțit același lucru. Astfel s-a creat între noi o conexiune.

Încă din timpul liceului citeam cu deosebită plăcere romanele scrise de Isaac Asimov, Arthur C. Clarke, Jules Verne, Ray Bradbury, Frank Herbert, amintind doar câteva din marile nume ale genului SF. Citeam și romanele lui Istvan Nemere și Peter Zsoldos, apărute în Ungaria, sau cele ale lui Vladimir Colin, care fuseseră publicate în România (Capcanele Timpului, Legendele Țării lui Vam etc.). Mă atrăgeau și Almanahul Anticipația, Jurnalul SF și revista Start 2001, atât prin conținut cât și prin ilustrațiile grafice ale copertelor. După ce am citit atât de multă literatură SF, aveam acum ocazia să citesc o carte scrisă de un autor român contemporan, din aceeași generație cu mine. M-am întrebat în acel moment: oare despre ce visează autorii de SF din ziua de azi? Astfel am descoperit că Uezen ne oferă o perspectivă mai clară asupra vieții de mâine, viață raportată la un interval de peste 100 de ani. Acțiunea romanului începea în anul 2048, dar la fel de bine ar fi putut începe și în anul 2011, în cazul în care ar fi intervenit niște evenimente neprevăzute care fi schimbat radical lumea.

„Discipolii zeilor de altădată” (eLiteratura, 2015) este o carte care încorporează trei volume apărute între anii 2010-2011 la editura Fides (Uezen și alte povestiri, Conștiința lui Uezen, Echilibrul lumilor), venind în plus cu o continuare de două capitole și o revizie. Încă de la primul contact cu universul Uezen mi-a plăcut felul în care autorul combină legendele vechi cu „amintirile” despre viitor. Prin amintiri despre viitor mă refer, desigur, la imaginație, dar și la capacitatea de a anticipa viitorul. Pe undeva, există și o latură profetică, dacă ținem cont de aspectul religios al cărții, de mesajul spiritual care încearcă să ne amintească cine suntem, cine trebuie să (nu) fim și unde trebuie să (nu) ajungem. Sunt întru totul de acord cu ceea ce este scris și pe coperta cărții, „Discipolii zeilor de altădată” fiind „un roman science-fiction despre trecutul, prezentul și viitorul unui univers recreat în întregime de un autor cu imaginație debordantă, în care realul, virtualul și mitologia se împletesc armonios, pe fondul unei fascinante analize psiho-filozofice”.

Dualitatea ontologică din acest roman (lumină-întuneric, Democles-Z'Davaar) îmi amintește de maniheism sau de alte filozofii în care binele și răul coexistă și au aceeași putere, aflându-se într-o permanentă competiție, iar în mijlocul acestei competiții să află creația-omul. Dar și în om se dă lupta între bine și rău, iar omul trebuie să facă alegeri care îi vor schimba radical destinul.

Personajul principal, Lerman Kruger, atunci când agonizează în mijlocul deșertului Ruth, este supus unui test și, influențat de vedenia fostei iubite, alege cunoașterea în locul bogăției. Salvarea prin iubire și sacrificiul în numele iubirii sunt elementele cheie din interiorul acestui roman, în jurul lor fiind construit universul. SF-ul este doar un ambalaj pe placul fanteziei și imaginației autorului, un teritoriu în care el se simte confortabil, iar sub acest ambalaj există indicii și comori pe care cititorii sunt invitați să le descopere.

În cartea lui Ionuț Caragea, până la un punct, lupta dintre bine și rău se dă doar în universul material, iar stăpânii universului nu fac altceva decât să contorizeze suflete. Dar, la un moment dat, echilibrul lumilor se rupe și dimensiunile se întrepătrund, generând un conflict deschis între demoni și îngeri, între alianța pământenilor și rasa cotropitoare a lenurienilor conduși de Anuk, un edenian mințit și șantajat de marele stăpân al Întunericului. Romanul lui Ionuț Caragea este foarte bine conceput din punct de vedere ideatic și structural, încât poate rivaliza fără probleme cu

aprilie 2021
martie 2021
februarie 2021
ianuarie 2021
decembrie 2020
noiembrie 2020
octombrie 2020
septembrie 2020
august 2020
iulie 2020
iunie 2020
mai 2020
aprilie 2020
martie 2020
februarie 2020
ianuarie 2020
decembrie 2019
noiembrie 2019
octombrie 2019
septembrie 2019
august 2019
iulie 2019
iunie 2019
mai 2019
aprilie 2019
martie 2019
februarie 2019
ianuarie 2019
decembrie 2018
noiembrie 2018
octombrie 2018
septembrie 2018
august 2018
iulie 2018
iunie 2018
mai 2018
aprilie 2018
martie 2018
februarie 2018
ianuarie 2018
decembrie 2017
noiembrie 2017
octombrie 2017
septembrie 2017
august 2017
iulie 2017
iunie 2017
mai 2017
aprilie 2017
martie 2017
februarie 2017
ianuarie 2017
decembrie 2016
noiembrie 2016
octombrie 2016
septembrie 2016
august 2016
iulie 2016
iunie 2016
mai 2016
aprilie 2016
martie 2016
februarie 2016
ianuarie 2016
decembrie 2015
noiembrie 2015
octombrie 2015
septembrie 2015
august 2015
iulie 2015
iunie 2015
mai 2015
aprilie 2015
martie 2015
februarie 2015
ianuarie 2015
decembrie 2014
noiembrie 2014
octombrie 2014

alte romane de succes ale genului, existând chiar și posibilitatea de se a face un film după el sau, de ce nu, chiar și un joc pe calculator. Vorbesc din perspectiva unui mare pasionat de SF și a unui împătimit gamer. Citind cartea lui Ionuț Caragea, am făcut o legătură cu jocul de strategie spațială Star Trek Armada 2, în care se pot crea diverse moduri cu bătălii între diverse rase, cum ar fi bătăliile dintre Federație și klingonieni (Star Trek), bătăliile dintre Tau'ri și Goa'uld (Stargate) sau cele dintre Coloniști și Cylon (Battlestar Galactica). Fiind și eu creator de moduri pentru acest joc, mi-a venit în minte un posibil scenariu de bătălie spațială între Terra și armata devastatoare a lenurienilor conduși de Anuk. În romanul „Discipolii zeilor de altădată” există toate elementele pentru a putea crea o astfel de bătălie, fiindcă autorul oferă cu generozitate detalii în ceea ce privește știința, tehnica, poziționarea în spațiu și strategia fiecărei armate. În plus, apare și elementul surpriză, referindu-mă la calul troian psihologic, la transferul de conștiință sau la convertirea armatelor adverse în armate proprii prin tehnici mentale sau prin acțiunea drogurilor.

Cine este familiarizat cu romanele de ficțiune speculativă cu substrat religios și seriile SF care au rulat pe micile ecrane (Dune, Babylon 5, Stargate, Star Trek, DS9 etc.), poate observa că romanul „Discipolii zeilor de altădată” are câte un pic din toate, păstrându-și, în același timp, doza de originalitate și creativitate. Un autor bun de SF, după părerea mea, nu trebuie să reinventeze roata în ceea ce privește știința și tehnica, dar poate veni cu mici inovații interesante, cum ar fi bomba cu suflete folosită de Caragea în această carte. Și tot original este și subiectul apariției și perpetuării vieții în galaxie: „Democles, stăpânul Celestiei, a creat primele ființe umanoide pe planeta Eden, oferindu-le darul nemuririi. Edenienii urmau ascensiunea pe calea luminii și răspândeau viața în univers. Dar, odată cu transformarea soarelui Uta'H în stea roșie, edenienii încep să se îmbolnăvească și să moară. Pentru a preveni totala dispariție, construiesc Arka și trec prin Megara, cea mai apropiată gaură de vierme. Însă foarte puțini ajung la noua destinație.”

Ajuns dincolo de Megara, Anuk este cuprins de furie nebunească și este în stare să facă orice pentru a o vedea pe Asiria, soția sa, reîntoarsă din morți. Și atunci își face apariția Z'Davaar, stăpânul întunericului, care-i promite lui Anuk că o va învia pe Asiria numai dacă acesta îi va distruge pe ceilalți edenieni și va aduce haosul în univers. Așa începe marea bătălie dintre bine și rău, dintre cei doi zei, Democles și Z'Davaar. Dar trebuie să spunem că acești zei nu se luptă într-o confruntare directă, deoarece ciocnirea între energii ar duce la anihilarea amândurora. Din aceste considerente, toată bătălia se dă prin intermediul ființelor pe care le-au creat și cu care au populat universul. Am putea spune că acest univers este o imensă tablă de șah, iar cei doi jucători se luptă pentru supremație, fiecare sacrificând anumite piese. Regulile se respectă reciproc, existând un protocol. Aș face o asemănare cu romanul „Gambitul stelelor” de Gerard Klein, în introducerea căruia autorul prezintă un citat din Pierre Mora, care explică că în jocul de șah „gambitul este un sacrificiu de pion interesat și conștient, intervenit în faza inițială a partidei, fie cu scopul de a obține un avantaj pozițional sau de atac, fie pentru a prelua inițiativa operațiunilor”. Astfel, și în romanul lui Ionuț Caragea, intervin diverse sacrificii ale unor personaje importante sau mai puțin importante însă deznodământul se îndreaptă tot către o remiză. Se cedează planete și teritorii de către fiecare parte, se propun mii de ani de pace și noi religii, apar noi conflicte reale sau virtuale, dar cei doi zei care conduc universul vor fi mereu cele două forțe egale ale aceluiași întreg nedefinit, strategiile și avantajele poziționale fiind doar satisfacții temporare.

În romanul lui Ionuț Caragea întâlnim o varietate de rase extraterestre, unele prietenoase, altele cu tendințe distrugătoare, majoritatea alegând tabăra binelui sau a răului. Sunt și rase care par pasive, în așteptarea unei inevitabile sclavii, iar autorul încearcă să capteze atenția cititorilor prin trăsăturile fizice sau psihice, prin sentimentele și farmecul lor. Unele femei se prostituează, altele par a fi coborâte din basme sau din poezii eminesciene, și nu de pe navele unor proxeneți universalii (mă refer la splendidele sereniene, care deveneau mult mai frumoase odată cu înaintarea în vârstă). Citind despre sereniene și nebunele pteoliene, mi-am amintit de frumoasele femei Orion din seria Star Trek: Enterprise, care aveau un apetit sexual foarte mare și aveau capacitatea să înrobească psihic și fizic orice bărbat din orice rasă.

Am fost atras și de trimiterile subtile către numele unor sisteme planetare. Cu nu puțin timp în urmă am citit despre sistemul solar Aldebaran, care chiar există în realitate, la o distanță de 68 ani lumină de Pământ. Se povestește că Hitler voia să ia legătura cu ființele de acolo în vederea câștigării războiului, dar până la urmă n-a reușit să-și ducă la îndeplinire planul diabolic. Ionuț Caragea folosește Aldebaran ca referință spațială, iar rasa khvarilor din acel sistem, având tehnologii superioare, se aliază cu pământeni și îi ajută să respingă atacul invadatorilor. Planul de cucerire al lui Anuk este destrămat de o nouă inovație în domeniul tehnologiei, așa numita – bombă cu suflete. Această bombă este practic un fel de aspirator, un container care găzduiește sute de suflete înfometate în căutare de trupuri. Iar armata lenuriană este devastată de această bombă care, odată declanșată, permite sufletelor să pornească în căutarea trupurilor pe care să le posedă.

Bineînțeles, ca și în alte romane SF, și în romanul lui Ionuț Caragea există inteligența artificială. Este vorba despre androizi care, pe lângă întrebunțările casnice, sunt folosiți și ca obiecte de distracție pe planeta Nede, iar mai apoi sunt înrolați în armata devastatoare a lui Anuk. În același timp, civilizația aproape distrusă a pământenilor este împânzită de clone, singura cale prin care oamenii de știință reușesc să repopuleze planeta și să relanseze economia. Oamenii și clonele trăiau și munceau laolaltă pentru reconstrucția Terrei. Sesizați cum ne-am putea salva viața prin intermediul noilor descoperiri?

Romanul „Discipolii zeilor de altădată” ne captivează încă de la primul capitol, invitându-ne să cunoaștem un nou univers populat de ființe antice și rase care se luptă pentru supraviețuire în contextul luptei dintre bine și rău. Un plus la valoarea acestui roman îl aduce și întrepătrunderea lumilor de apoi cu lumea în care trăim, un „Fringe” mitologic declanșat de ruperea echilibrului universal. Recomand acest roman tuturor iubitorilor de literatură science fiction, amintindu-le că Uezen a confirmat și în afara României, fiind publicat în limba engleză la editura Wildside Press din SUA.

Similare

Apariție editorială: „Discipolii zeilor de altădată”, roman SF de Ionuț Caragea, eLiteratura, București, 2015
18 august 2015
În „Evenimente”

Ionuț CARAGEA, în dublă apariție editorială
27 februarie 2020
În „Evenimente”

Ionuț Caragea, ascultându-și gândul și împlinindu-și visele
18 iunie 2016
În „Comentarii”